

[Forsvarsministeren]

dard og dermed naturligvis generelt holde en 40 timers arbejdsuge, fordi de ofte vil sammenligne sig med den civile hverdag ude omkring.

Over for hr. Gert Petersen kommer jeg til at rette to misforståelser.

Der bliver ikke tale om forstærkninger, hvis vi skal have forstærkninger, med atomvåben. Jeg må gentage, at det alene er den danske regering, der afgør spørgsmålet om atomvåben, og det er også den danske regering, der afgør spørgsmålet om eventuel forstærkning.

Jeg vil også gerne sige, at der ikke findes britiske depoter i Danmark. Jeg forstod, at hr. Gert Petersen må have misopfattet det, jeg har sagt tidligere. Den option, som de britiske styrker har i Danmark, er en af flere, og der findes altså ikke her, som jeg har sagt det, heller ikke for en række mindre styrkers vedkommende, depoter i Danmark.

Forsvarskommandoens udlægning af forstærkninger på et tidligt stadium må indgå som et naturligt led som alt andet, der er kommet fra forsvarskommandoen, i drøftelserne, som jeg just har sagt det, og i overvejelserne i forbindelse med en forsvarsordning og det, som hr. Bilgrav-Nielsen har været inde på, nemlig hvad der skal hægtes sammen af forstærkningsmuligheder, herunder også depotsager i forbindelse med en sådan forsvarsordning. Jeg er enig i, at det er regeringen og i første omgang forsvarsforligspartierne, som er involveret i denne drøftelse, der må have en sådan vurderingsmulighed.

At NATO skulle kunne bruges i andre verdensdele, kan være hr. Gert Petersens særlige opfattelse af denne sag. Jeg kan sige, at vi for vort vedkommende – det kan hr. Gert Petersen få bekræftet på et senere tidspunkt, nemlig på torsdag – ikke er indstillet på, at NATO kan gå ind i en sådan situation, men alene er afgørende i forbindelse med et samlet forsvar af Europa.

Hr. Bilgrav-Nielsen var lidt inde på, at debatgrundlaget var for tyndt. Jeg synes alligevel – det vil jeg dog have lov at rose forsvarskommandoen for – at vi har fået et stykke baggrundsmateriale, som nok ikke ser ud af særlig meget på papiret, men bagved ligger der en række vurderinger og en række udviklingstendenser, som giver os muligheder i den situation, hvor vi skal beskæftige os med disse særlige ting. Det har hr. Bilgrav-

Nielsen jo allerede, havde jeg nær sagt, nydt godt af på forskellig vis i forbindelse med forhandlinger, og det synes jeg vi skal sige tak til forsvarskommandoen for. Jeg tror aldrig, vi tidligere har haft et analysearbejde af den størrelsesorden og den facon, som her er beskrevet. Man kan lide det eller lade være med at lide det, men situationen er altså den, at vi mig bekendt i de år, jeg har deltaget i disse debatter, aldrig har haft et sådant baggrundsmateriale at træffe vore beslutninger på.

Jeg er enig med hr. Bilgrav-Nielsen, når han taler om forstærkninger, i, at beslutningsretten må blive på danske hænder, det står helt og fuldt klart.

Fru Lis Starcke brugte ordene, at hun var ked af det, hvis vi ville søge at holde tingene skjult. Det vil vi ikke, men jeg tror også, fru Lis Starcke vil forstå, at i en drøftelse, som – nogle har nævnt det her – kommer lidt på tværs af en række partiers forhandlinger omkring et eventuelt lovforslag, er der beherskede muligheder for at udtale sig og for at sende forskelligt materiale ud. Som jeg har nævnt det, er der dog kommet både temahæfter og rapporter med opbyggede modeller som baggrundsstof for drøftelsen her i dag og drøftelser i befolkningen generelt, og det synes jeg dog trods alt vi skal erkende er lidt af et fremskridt i forhold til tidligere.

Spørgsmålet om raketter, som fru Lis Starcke var inde på, og om, hvorvidt Gromyko skulle have sendt NATO en sådan opfordring, skal jeg ikke beskæftige mig med. Jeg tror, det er et spørgsmål at tage op torsdag over for udenrigsministeren.

Om vi vil tage samtlige værnepligtige, der melder sig frivilligt, ind i forsvaret, vil jeg ikke love. Det er nu engang sådan, at forsvaret på samme måde som en række andre arbejdspladser må have de bedst mulige til at gå ind i det særlige arbejde, som forsvaret trods alt er. Forsvaret er en arbejdsplads med 40.000 mennesker. Det er givet, at der er behov for mange specialister, at der er brug for et godt personel, og det har vi da heldigvis, og det er den situation, vi stadig må opretholde. Derfor kan vi ikke tage en hvilken som helst, der melder sig til forsvaret, uanset hvordan situationen måtte være for vedkommende.

Steen Folke (VS):